

Femte kolonnen exercerar

På måndagskvällen talade statsministern i Konserthuset om kommunisternas opålitlighet från nationell och demokratisk synpunkt. Med exempel från Tjeckoslovakien och Ungern visade han att detta parti är redo att genom en kupp med rysk hjälp sätta sig i besittning av statsmakten. Regeringen har redan på en punkt tagit konsekvensen av denna insikt, då inrikesministern anmodat myndigheterna att som polismän endast anta personer som "befunnits ha en sådan inställning till vår demokratiska samhällsordning att de kunna förväntas under alla förhållanden komma att tillförlitligt fullgöra sin tjänsteplikt". Under tisdagens interpellationsdebatt i riksdagen inskärptes denna principens nödvändighet. Vad som här gjorts är i själva verket ett minimum; den socialdemokratiska regeringen i England, som sannerligen inte kan beskyllas för bristande omsorg om den enskildes rättssäkerhet, har gått vida längre.

Samma kväll som statsministern talade i Konserthuset uppfördes ett helt annat skådespel i Stadshuset. Hr Yngve Larssons fråga hur den kommunistiske ordföranden i stadens polisnämnd ämnar ställa sig till inrikesministerns anbefallningar bildade utgångspunkten. Polisnämndsordföranden Perssons svar kan sammanfattas i orden att han är totalt likgiltig för regeringens synpunkt. Ja, han ville rent av att kommunister systematiskt skulle intas i polisen. Det viktigaste i hans och hans partivänners uttalanden ligger emellertid på ett annat plan. De prisade kommunistkuppen i Tjeckoslovakien som ett svar på förrådiska stämplingar. Och samtidigt karaktäriserade de läget i Sverige såsom likartat; även här skulle, enligt deras påståenden, förräderi förberedas — icke av kommunisterna, utan av deras motståndare. Propagandamethoden är den vanliga; som den engelske premiärministern nyss förklarade anklagar kommunisterna alltid andra för vad de själva gör eller tänker göra. Men slutsatsen är klar: i Sverige föreligger enligt dessa personer ett läge som motiverar en kommunistisk kupp efter tjeckoslovakiskt mönster.

Hur svarar då socialdemokraterna i Stockholm — hr Erlanders anhängare — på dessa oerhörda, om också förtäckta hotelser? Stick i stäv mot den ståndpunkt som partiledaren samma kväll, liksom många gånger förut, givit uttryck åt. Borgarrådet Berglund betecknade angreppen mot hr Persson som "kommunisthets" och fördömde försöket att avlägsna denne från ordförandeskapet i polisenämnden. Hr Persson sitter kvar — med socialdemokraternas uttryckliga gillande.

Så tydligt och i så hotande former har socialdemokratins dubbelspel aldrig tidigare framträtt. Regeringen begär lojala polismän, dess partigrupp i Stockholms stadsfull-

mäktige skyddar den kommunistiske polisenämndsordföranden — och detta sker samtidigt som kommunisterna försvarar Pragkuppen och antyder att en liknande kupp i vårt land vore berättigad. Den femte kolonnen marscherar upp under skydd ur det parti vars ledare ställt kommunismen utanför demokratins gemenskap.